

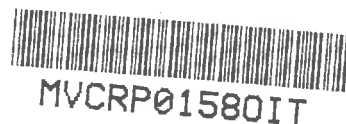
Vypraveno

dne 2.9.2016

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 9. 9. 2016
podpis:

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0810 r

V Praze dne 29. srpna 2016

Č. j.: MV-90409-5/VS-2016

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

....., loms – Sýrie, bytem
....., (dále jen „žadatel“), státní občan Sýrie, rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 5. 5. 2016, č. j. VS-1367/835.3/2-2013, kterým nebylo podle ustanovení § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Dne 26. 5. 2014 podal žadatel prostřednictvím Krajského úřadu Středočeského kraje žádost o udělení státního občanství České republiky. Žadatel se narodil 20. 8. 1963, je státním občanem Sýrie a ode dne 18. 11. 2013 má na území České republiky povolen trvalý pobyt z humanitárních důvodů. Žadatel měl na území České republiky povoleno vízum strpění v období od 7. 11. 2012 do 17. 11. 2013 za účelem strpění pobytu dle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Poprvé do České republiky přicestoval v roce 1980, když v Mariánských Lázních navštěvoval přípravný jazykový kurz, po němž následně v letech 1981 až 1988 absolvoval studium na Fakultě všeobecného lékařství Univerzity Karlovy v Praze, což doložil patřičnými listinami. Po ukončení studia nastoupil do Okresní nemocnice v Mladé Boleslavi na oddělení ORL, kde v roce 1991 rovněž udělal atestaci v tomto oboru. Poté se žadatel vrátil ke konci roku 1991 zpět do Sýrie. V roce 2008 absolvoval dvouměsíční stáž v Novém Jičíně a v období od 29. 8. 2009 do 2. 9. 2009 pobýval v České republice z důvodů nákupu nemocničních lůžek pro svou nemocnici v Sýrii. Žadatel znovu přicestoval z bezpečnostních důvodů do České republiky v srpnu 2012, aby si zde zabezpečil práci a ubytování u českých kamarádů a poté se vrátil do

Sýrie pro svou rodinu. Manželka se však rozhodla s dcerami zůstat v Damašku. V té době se žadatel dozvěděl, že je na vládním seznamu hledaných osob, tajně přešel hranici s Libanonem a 22. 10. 2012 přiletěl do České republiky. Od 3. 12. 2012 začal pracovat v Oblastní nemocnici , nemocnice S... a. s., jako lékař na ORL oddělení. Dne 18. 2. 2013 byl přijat Českou lékařskou komorou za jejího člena, byla mu jmenovanou komorou udělena licence pro výkon soukromé lékařské praxe, pro výkon funkce lektor v lékařské praxi, pro výkon funkce odborného zástupce a pro poskytování poradenských služeb v oboru otorinolaryngologie. V květnu 2014 ukončil pracovní poměr na ORL oddělení v Oblastní nemocnici v Mladé Boleslavi a přestěhoval se do Českých Budějovic, kde od 1. 7. 2014 začal provozovat soukromou ordinaci.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 5. 10. 2015 bylo správní řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno a zároveň byl žadatel předvolán dle § 59 správního řádu, aby se ve stanoveném termínu dostavil na Ministerstvo vnitra za účelem zjištění, zda splňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky a za účelem objasnění dalšího postupu ve věci. V usnesení byl žadatel v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informován o zahájení správního řízení, byl poučen, že podle ustanovení § 36 a 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. V daném termínu se žadatel dostavil a po poučení, že nespĺňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky, se vyjádřil tak, že do 14 dnů zašle Ministerstvu vnitra své písemné vyjádření. Z něj vyplývá, že přesto trvá na pokračování správního řízení o jeho žádosti. Následně Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 21. 12. 2015 řízení o žádosti o udělení státního občanství České republiky na základě § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušilo na dobu 60 dnů a vyzvalo žadatele, aby ve stanovené lhůtě doložil další doklady k prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Tyto doklady byly v usnesení specifikovány. Vyžádané podklady žadatel doložil správnímu orgánu I. stupně dne 15. 1. 2016.

II.

Ministerstvo vnitra žádost žadatele posoudilo v návaznosti na naplnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky podle § 14 zákona o státním občanství České republiky, přičemž po komplexním zvážení všech podkladů žádosti žadatele nevyhovělo. Ministerstvo vnitra uvedlo, že žadatel nespĺňuje podmínku podle § 14 odst. 1 písm. a) nebo c) zákona o státním občanství České republiky, neboť nemá ke dni podání žádosti na území České republiky povolen trvalý pobyt nepřetržitě po dobu pěti let, ani po dobu, která společně s bezprostředně předcházejícím oprávněným pobytem na území České republiky dosahuje alespoň deseti let. Žadatel požádal o prominutí splnění této podmínky

z důvodu, že má povolen trvalý pobyt na území České republiky z důvodů humanitárních a že jeho matka je státní občankou České republiky.

Ministerstvo vnitra dále konstatovalo, že žadatel nesplnil podmínku stanovenou v § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky, když neprokázal, že by se na území České republiky skutečně zdržoval v rozsahu jedné poloviny doby pobytu tak, jak je stanovena v § 14 odst. 1 písm. a) až c) zákona o státním občanství České republiky. Žadatel se v České republice zdržoval v letech 1980 až 1991, následně odcestoval zpět do Sýrie a opětovně se v České republice zdržuje od 22. 10. 2012. Žádost o udělení státního občanství České republiky podal dne 26. 5. 2014, ke dni podání žádosti se tedy žadatel na území České republiky zdržoval necelých 20 měsíců.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 5. 5. 2016, č. j. VS-1367/835.3/2-2013, které bylo žadateli doručeno prostřednictvím datové schránky téhož dne, podal žadatel dne 19. 5. 2016 včasný rozklad.

V rozkladu žadatel opakovaně uvádí, že v § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky není vůbec vyjádřeno, na rozdíl od ustanovení § 14 odst. 1 téhož zákona, že doba v rozsahu jedné poloviny doby pobytu, musí být splněna ke dni podání žádosti. Pokud by viděl v zákoně napsáno, že je třeba tuto podmínku splnit ke dni podání žádosti, tak by samozřejmě žádost v této době nepodal a vyčkal by, až bude tato doba splněna.

Dále v rozkladu žadatel namítá, že se správní orgán nevypořádal s jeho tvrzením, že se do doby pobytu započítává doba jakéhokoliv oprávněného pobytu na území České republiky před dosažením 18 let věku. Uvádí, že než začal studovat od září 1981 na Univerzitě Karlově v Praze, musel absolvovat roční výuku českého jazyka v Mariánských Lázních a přiletěl proto do České republiky již počátkem srpna 1980, kdy mu ještě nebylo 17 let. Tvrdí, že jde o dalších 12 měsíců, které by měly být připočítány do splnění podmínky stanovené v § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky, a tím pádem by splnil i ta nejpřísnější kritéria předmětného ustanovení, a to i ke dni podání žádosti.

Žadatel je přesvědčen, že by všechny důležité skutečnosti a důkazy měly být hodnoceny ke dni, kdy bude správní orgán o žádosti rozhodovat, tak jak je to obvyklé. Poukazuje na to, že sám správní orgán tak postupuje, když si od žadatele v letošním roce vyžádal čerstvé údaje o neexistenci jeho dluhů a že nelze jednou podmínku posuzovat ke dni podání žádosti a jinou podle uvážení správního orgánu ke dni rozhodnutí. Ke splnění podmínky stanovené v § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky je třeba, aby se skutečně zdržoval na území České republiky nejméně 30 měsíců, přičemž žadatel se ke dni rozhodování o žádosti

skutečně zdržoval na území České republiky nepřetržitě již více jak 42 měsíců. Pokud by vzal správní orgán v úvahu, že do doby pobytu se započítává doba jakéhokoliv oprávněného pobytu na území České republiky před dosažením 18 let věku, tj. dalších 12 měsíců, pak by se ke dni podání žádosti žadatel zdržoval na území České republiky již 31 měsíců a tuto podmínku by tedy splnil i ke dni podání žádosti.

Dále žadatel v rozkladu žádá, aby všechny shora uvedené skutečnosti byly znovu zváženy a správní orgán si vyžádal údaje o jeho pobytu na území České republiky (zejména o jeho pobytu v České republice od roku 1980). Dodává, že pokud je výklad zákona nejasný a nepřesný, tak by měl být vykládán ve prospěch žadatele tak, aby jeho práva byla šetřena a bylo přihlédnuto ke všem okolnostem jeho případu, zvláště **když mu uniklo státní občanství České republiky pouze v důsledku křivdy spáchané přímo na jeho matce komunistickým režimem v roce 1963, a tím na jeho osobě nepřímo.** Stejně tak žádá, aby správní orgán přihlédl k jeho humanitární situaci, kdy musel opustit Sýrii v ohrožení svého života a stále se tam nemůže vypravit ani za svou rodinou.

V závěru rozkladu žadatel vyjadřuje přesvědčení, že jím uvedené skutečnosti budou znovu posouzeny a bude spravedlivě rozhodnuto tak, že jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky bude vyhověno. Zároveň dodává, že se do českého prostředí naprosto bezproblémově začlenil a poskytuje lékařské služby na špičkové úrovni a opětovně poukazuje na své české kořeny.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy důležité pro rozhodnutí.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel neprokázal, že má ke dni podání žádosti na území České republiky povolen trvalý pobyt nepřetržitě po dobu pěti let nebo po dobu, která společně s bezprostředně předcházejícím oprávněným pobytem na území České republiky dosahuje alespoň deseti let, a zároveň, že se na území České republiky skutečně zdržuje alespoň v rozsahu jedné poloviny vyžadované doby pobytu. Ministerstvo vnitra z tohoto faktu dovodilo nesplnění podmínek stanovených v § 14 odst. 1 a 2 zákona o státním občanství České republiky.

K námitce žadatele, že v § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky není vůbec vyjádřeno, na rozdíl od ustanovení § 14 odst. 1, že doba

v rozsahu jedné poloviny doby pobytu, musí být splněna ke dni podání žádosti, a mělo by tudíž dle názoru žadatele být rozhodováno ke dni vydání rozhodnutí, se ministr vnitra ztotožňuje se závěry Ministerstva vnitra. Předmětná podmínka odkazuje v případě žadatele na ustanovení § 14 odst. 1 písm. a) až c) zákona o státním občanství České republiky. Ve smyslu tohoto ustanovení je pak tedy nezbytné vykládat podmínku § 14 odst. 2 citovaného zákona, což znamená, že pro splnění podmínky je nezbytné, aby se žadatel ke dni podání žádosti nepřetržitě zdržoval na území České republiky více než 2 roky a 6 měsíců, případně více než 5 let.

S námitkami žadatele, že správní orgán I. stupně se nevypořádal dostatečně s tvrzením žadatele, že do skutečného pobytu se započítává doba jakéhokoliv oprávněného pobytu na území České republiky před dosažením 18 let věku a mělo by mu být tudíž započteno do skutečného pobytu i 12 měsíců, které strávil v České republice v roce 1980 a 1981 na jazykovém kurzu v Mariánských Lázních, se ministr vnitra neztotožňuje, neboť Ministerstvo vnitra ve spojitosti s posouzením, zda žadatel splňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 1 písm. a) nebo c) zákona o státním občanství České republiky, výslovně uvedlo, že dle předmětné zákonné úpravy lze hodnotit faktický pobyt žadatele bezprostředně předcházející podání žádosti. Z gramaticko-logického výkladu zákona je zřejmé, že se polovina doby skutečného pobytu žadatele na území České republiky má počítat z pěti let povoleného trvalého pobytu, nebo z deseti let oprávněného povoleného pobytu na území České republiky. Dále je zřejmé, že důkazní břemeno k prokázání této podmínky leží na žadateli. Z teleologického výkladu zákona lze dovodit, že pro udělení státního občanství České republiky je podstatné, zda žadatel na území České republiky skutečně pobývá a tím se integruje v české společnosti v posledních letech před podáním žádosti.

Pokud jde o názor žadatele týkající se toho, že by všechny důležité skutečnosti a důkazy měly být hodnoceny ke dni, kdy bude správní orgán o žádosti rozhodovat, ministr vnitra, ve shodě se závěry orgánu I. stupně, konstatuje, že žadatelé by měli podmínky pro udělení státního občanství České republiky splňovat již ve chvíli, kdy žádost podávají. Nelze se spoléhat na to, že než bude vydáno rozhodnutí, bude podmínka již splněna, neboť v takovém případě by žadatelé mohli vyvíjet snahu o průtahy správního řízení a rovněž by byla značně zeslabena právní jistota žadatelů, když by nebylo jednoznačně stanoveno, k jakému okamžiku bude podmínka posuzována, neboť nelze jednoznačně určit, kdy přesně bude vydáno meritorní rozhodnutí ve věci. Z výše uvedeného je zřejmé, že splnění podmínky stanovené v § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky je třeba hodnotit ke dni podání žádosti, a vzhledem k této skutečnosti ministr vnitra konstatuje, že žadatel danou podmínku nespĺňuje, neboť se na území České republiky ke dni podání žádosti zdržuje necelých 20 měsíců, a tuto podmínku mu nelze prominout.

Podle ustanovení § 15 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky může být splnění podmínky prominuto žadateli, který má na území České republiky

povolen trvalý pobyt a jehož manžel nebo partner, se kterým žije ve společné domácnosti, je státním občanem České republiky, nebo je žadatel ke dni podání žádosti mladší 18 let. V případě žadatele okolnosti ve smyslu výše uvedeného, pro které by mu mohla být podmínka stanovená v § 14 odst. 2 citovaného zákona prominuta, neexistují. Se zřetelem k této skutečnosti nelze než konstatovat, že pokud žadatel žádá, aby bylo přihlédnuto k jeho humanitární situaci, nelze ji jakkoliv zohlednit.

S ohledem na výše uvedené ministr vnitra proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. K pracovní, rodinné a sociální integraci ministr vnitra uvádí, že nebyla zpochybněna jakákoli z uvedených vazeb k České republice.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

